

عنوان مقاله:

آسیب شناسی فرآیند برنامه ریزی توسعه روستایی در ایران

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لطف الله ملکی - دانشجویان دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

بهرام ایمانی

ابراهیم خلیفه - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

بررسی روند تحولات تاریخی برنامه ریزی توسعه روستایی در ایران نشان میدهد که عوامل مختلفی بویژه غلبه رویکرد بخشی برنامه ریزی از بالا به پایین عدم توجه به لزوم مشارکت مردم در مراحل مختلف سیاست گذاری برنامه ریزی طراحی اجرا و ارزیابی و عدم توجه به توسعه متوازن و یکپارچه شهری روستایی منجر به عدم تحقق توسعه روستایی و تشدید نابرابری های فضایی در سطوح محلی منطقه ای و ملی گردیده است در واقع معضلات ساختاری در عرصه های روستایی ناشی از عوامل درونی و بیرونی به صورت چالشهای مدیریتی محیطی - اکولوژیک و اجتماعی - فرهنگی اقتصادی و کالبدی - فیزیکی تجلی یافته و زمینه ناکارآمدی اداری بی انگیزگی در تولید و مشکلات اقتصادی دوگانگی و تعارض در بافت تضادهای اجتماعی و مسائلی از این قبیل را فراهم نموده است و در نهایت منجر به عدم تمایل جمعیت به ماندگاری در سکونتگاه های روستایی و ناپایداری گردیده است پژوهش حاضر از طریق روش توصیفی تحلیلی سعی بر آن دارد تا به بررسی چالشها و موانع ساختاری موجود در زمینه دستیابی به توسعه پایدار روستایی در کشور و ارائه پیشنهادها و راهکارهای نظری عملی در راستای چاره جویی برای رف کاهش و یا تعدیل معضلات موجود بپردازد.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، برنامه ریزی، چالشهای ساختاری، توسعه روستایی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/196380>

